

- 9 *Не спѣши въ духъ-тъ си да си яростливъ;
Защото ярость-та почива въ пазухъ-тъ
на безумны-тъ.
- 10 Да не речеши: Коя е причина-та,
Че прѣдшнихъ-тъ дни бѣхъ по добри отъ
тѣзи?
Защото не пыташъ благоразумно за това.
- 11 Мудрость-та е добра като наслѣдіе-то,
И полезна *на онѣзи които гледатъ съли-
це-то.
- 12 Защото мудрость-та е защита, *както е*
защита сребро-то;
Но прѣимушество-то на знаніе-то е *че* му-
дрость-та оживява онѣзи които ѣхъ
иматъ.
- 13 Гледай дълго-то Божіе;
Защото "кой може да направи право
Онова, което е той направилъ криво?
- 14 *Въ благополученъ день весели ся,
А въ злополученъ день бѣди смотрѣливъ.
Защото Богъ направи едно-то противопо-
ложно на друго-то,
За да не намѣрува человекъ нищо задъ
себе си.
- 15 Всичко-то видѣхъ въ дни-тъ на суетъ-тъ
си:
*Има праведенъ, който загинува въ пра-
вдъ-тъ си:
И има нечестивъ, който дългоденствува
въ злобъ-тъ си.
- 16 *Не ставай прѣкалено праведенъ,
И *не мысли себе си чрѣзмѣрно мудръ:
Защо да загинешъ?
- 17 Не ставай прѣкалено зълъ,
И не бѣди безуменъ:
"Защо да умрешъ прѣди врѣме-то си?
- 18 Добрѣ е да държишъ това;
И отъ онова да не оттегляшъ рѣжъ-тъ си;
Защото който ся бои отъ Бога ще избѣгне
отъ всички тѣзи.
- 19 *Мудрость-та дава на мудрый-тъ повече
силъ,
Неже десетъ началници които сѣхъ въ
градъ-тъ.
- 20 Защото *нѣма праведенъ человекъ на зе-
мѣхъ-тъхъ,
Който да струва добро и да не грѣши.
- 21 И не давай вниманіе на всички-тъ думы
които ся говорятъ,
Да не бы да чуешъ рабъ-тъ си че тя кълне;
22 Защото много пжти и срдце-то ти по-
знава,
Че и ты подобно си прокълнжалъ други.
- 23 Всичко това опытахъ съ мудрость-тъхъ:
*Рѣкохъ: Ще бѣджъ мудръ;
Но ты ся отдалечи отъ мене.

- 24 *Онова което е много далечъ, и *твърдѣ
дълбоко,
Кой може да го намѣри?
25 Азъ *обходихъ съсъ срдце-то си
За да наужъ, и да издирѣхъ,
И да изслѣдувамъ мудрость-тъхъ и ра-
зумъ-тъхъ,
И да познамъ нечестіе-то на безуміе-то,
И на глупость-тъхъ и на лудость-тъхъ.
- 26 И *намѣрихъ че е по горчива отъ смъртъ
Онази жена на коѣто срдце-то е примкы
и мрѣжи, и рѣцѣ-тъ ѣхъ узы:
Угодный прѣдъ Бога ще ся отърве отъ
неѣхъ:
А грѣшникъ-тъ ще бѣде хванжтъ отъ
неѣхъ.
- 27 Видѣхъ, това намѣрихъ, говори *проповѣд-
никъ-тъхъ,
Като испытывахъ едно по едно, за да на-
мѣрихъ смѣткъ-тъхъ:
- 28 Кое-то още душа-та ми изслѣдува, но не
намѣрувамъ:
Едного *мѣжа между тысящъ намѣрихъ:
Но ни единъ женъ между всички тѣзи
не намѣрихъ.
- 29 Ето, това само намѣрихъ:
"Че Богъ направи человека правъ,
"Но тѣ потърсехъ много измышленія.

ГЛАВА 8.

- 1 Кой е както мудрый-тъ?
И кой знае изясненіе-то на словеса-та?
"Мудрость-та на человека свѣтли лице-
то му,
И *жестокость-та на лице-то му ся про-
мѣнява.
- 2 Азъ *казвамъ* да пазишъ заповѣдъ-тъхъ на
царя,
"А найвече заради клѣтвъ-тъхъ Богу.
- 3 *Не бѣрай да бѣгашъ отъ присѣтствіе-то
му:
Не постоянствуй въ лошъ работъхъ;
Защото всичко какво-то ще, направи.
- 4 Въ думъ-тъхъ на царя има власть:
И *кой ще му рече: Що правишъ?
- 5 Който пази заповѣдъ-тъхъ нѣма да види
нѣщо зло:
И срдце-то на мудрый-тъ познава врѣ-
ме-то и сгодъ-тъхъ.
- 6 *Защото всяко нѣщо има врѣме и сгодъхъ;
Понеже окаянство-то на человека е много
вързъ него;
- 7 Защото *не знае какво ще ся случи;
Понеже кой може да му обади какъ ще
стане?

ас Прит. 14; 17. 16; 32. Іак. 1; 19.
з Гл. 11; 7.
и Вижъ Іов. 12; 14. Гл. 1; 15.
Иса. 14; 27.
и Втор. 28; 47. Гл. 3; 4.
и Гл. 8; 14.
л Прит. 25; 16.
и Рим. 12; 3.

и Іов. 15; 32. Псал. 55; 23.
Прит. 10; 27.
о Прит. 21; 22. 24; 5. Гл. 9;
16, 18.
л 3 Цар. 8; 46. 2 Лѣт. 6; 36.
Прит. 20; 9. Рим. 3; 23.
1 Іоан. 1; 8.
р Рим. 1; 22.
с Іов. 28; 12, 20. 1 Тим. 6; 16.

т Рим. 11; 33.
у Гл. 1; 17. 2; 12.
ф Прит. 5; 3, 4. 22; 14.
х Гл. 1; 1, 2.
и Іов. 33; 23. Псал. 12; 1.
ч Быт. 1; 27.
и Быт. 3; 6, 7.
а Прит. 4; 8, 9. 17; 24. Вижъ.

Дѣян. 6; 15.
б Втор. 28; 50.
в 1 Лѣт. 29; 24. Іез. 17; 18.
Рим. 13; 5.
г Гл. 10; 4.
д Іов. 34; 18.
е Гл. 3; 1.
ас Прит. 24; 22. Гл. 6; 12. 9;
12. 10; 14.